

S P E C I Á L N Í V Ý S T A V A

Egerlandské kroje *živá vlast*

od 4. července
do 24. října 2021

EGERLAND - MUSEUM
MARKTREDWITZ

Egerlandské kroje *živá vlast*

Speciální výstava Egerlandského muzea
ve spolupráci se Statkem Bernard
a Bund der Eghalanda Gmoin e.V.
od 4. července do 24. října 2021

Otevírací doba:

Úterý až neděle od 14:00 do 17:00 hodin

Pro skupiny jsou možné i jiné termíny dle předchozí dohody.

Prodloužení otevírací doby bude oznámeno v médiích

**Egerland
Museum**

Egerland-Museum

Fikentscherstraße 24

95615 Marktredwitz

Tel. 0049 (0) 9231 / 3907

info@egerlandmuseum.de

www.egerlandmuseum.de

Statek Bernard

Tradiční řemesla Bernard, z.s.

Šachetní 135

357 41 Královské Poříčí (Königswarth)

Tel. 00420 733 553 238

baskova@statek-bernard.cz

<https://www.statek-bernard.cz/>

Přeshraniční projekt výstavy je financován:

Ziel ETZ | Cil EÚS

Freistaat Bayern –
Tschechische Republik
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014 – 2020 (INTERREG V)

Europäische Union

Evropská unie

Europäischer Fonds für
regionale Entwicklung
Evropský fond pro
regionální rozvoj

**Bayerisches Staatsministerium für
Arbeit und Soziales, Familie und Integration**

Egerlandské kroje

Také muži se nechávali vidět s jejich černými „pumpkami“, různobarevnými svetry, jankery a vestami, se stužkovými nebo střapcovými klobouky, šlemi s mosaznou ozdobou „Huasnoantoutaran“, botami s přezkou a vysokými koženými botami.

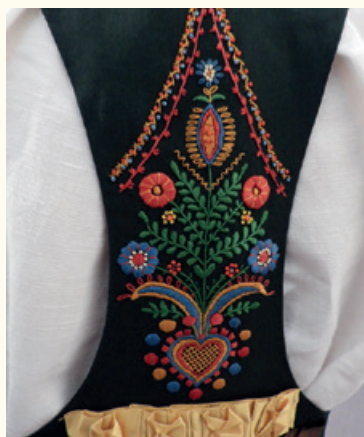
V 19. století trval rozkvět těchto „starých“ a rozmanitých egerlandských krojů až do 80. let 19. století. Dále byly rozvíjeny detaily, některé věci se časem ztratily, protože městská móda si stále více nacházela cestu do venkovských oblastí.

V závislosti na regionu existovaly dříve na Chebsku různé kroje, zejména dámské. Při návštěvě kostela nebo při slavnostních příležitostech bylo možné obdivovat slavnostní oblečení. Při náročné ruční práci z velmi kvalitní látky, stuh, paličkováné krajky nebo výšivky vznikaly nádherné šátky, živůtky, šněrovačky, zástěry a mnoho dalších věcí. Ženy kladly zvláštní důraz na své zlaté, stříbrné nebo korálkové čepce („Flinnerlhauben“). Součástí Egerlandského kroje byly stříbrné šperky, ručně pletené punčochy, boty s přezkou, kabelky s perlovou výšivkou a mnoho dalších doplňků.

Již kolem roku 1900 se na Chebsku probudil nový zájem o tradiční kroje. To vycházelo jednak z „trendů“ v českých lázních a reklamní hodnoty Egerlandských krojů. Nejen místní personál, ale i někteří lázeňští hosté se oblékali „venkovsky“. Na druhé straně egerlandské spolky a badatelé folklóru přispěli k „znovuzrození“ a obnově tradičních krojů.

rsA

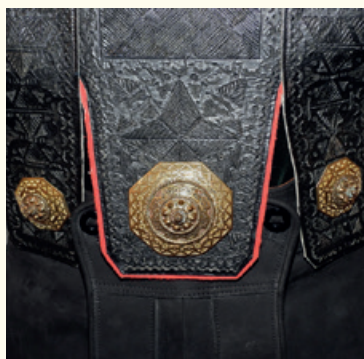
Nošení kroje bylo a je pro Chebany základní charakteristikou identity a odkazem na domov. Existují však také protichůdné tendence: znalost originálních krojů a zvyk oblékat si při slavnostních příležitostech tradiční kroje neustále ubývá s poklesem tzv. „zážitkové generace“. Proto obyvatelé Egerlandu toužili po výstavě krojů.

Po konci první světové války a rozpadu habsburské monarchie byl Egerland proti vůli svého německy mluvícího obyvatelstva v letech 1918/19 začleněn do první Československé republiky. Od té doby hraje kraj na Chebsku kromě tradiční také politickou roli: ti, kdo je nosili, se hlásili k „německému původu“. Průvod krojů a zejména nošení bílých podkolenek („Batzerlstrümpfe“) byl proto považován za určitý druh demonstrace nebo akt solidarity.

Na konci 30. let začal folklorista Josef Hanika v Chebu spolu se spolkem Němců s obnovou tradičních krojů. V tehdejším správním obvodu Chebu bylo definováno osm oblastí tradičních krojů:

Cheb, Karlovy Vary (Unterländer Tracht), Aš, Žlutice, Mariánské Lázně, Stříbro, Chotěšov a Horšovský Týn.

Při odsunu německých obyvatel Chebska v letech 1945/46 byly některé cenné autentické kusy odneseny s sebou v zavazadlech. Později, když se Chebané v roce 1950 znovu sešli a vytvořili spolek Egerland Gmoin (BdEG), probudila se silná touha nosit tradiční kraj. Od té doby nastal skutečný boom ve výrobě tradičních egerlandských krojů. Na obnovené tradiční kroje se stále vztahují ustanovení ze 30. let.

Na této přeshraniční výstavě krojů jsou představeny egerlandské kroje vyrobené podle historických modelů a řemeslných technik. Důraz je kladen na klasické, obnovené dámské a pánské kroje. Tímto specialistky na kroje z BdEG stále dokazují svou velkou zručnost v krejčovství a v mistrovském zvládnutí tradičních řemeslných technik. Kromě toho jsou vystaveny muzejní doplňky, jako jsou šperky, boty, tašky a mnoho dalšího.

S P E C I Á L N Í V Ý S T A V A

Egerlandské kroje

živá vlast

**od 4. července
do 24. října 2021**

EGERLAND - MUSEUM
MARKTREDWITZ

Vlast a tradiční kroje jsou dnes obecně opět „v módě“. České kulturní kruhy se také stále více zajímají o české a egerlandské kroje. Statek Bernard (Královské Poříčí) je partnerem projektu Egerlandského muzea. Jako centrum tradičních řemesel se také věnuje kulturní historii Egerlandu. Tato přeshraniční spolupráce má vzbudit zájem návštěvníků německých a českých muzeí o egerlandské kroje. Kromě toho workshopy v Egerlandském muzeu a na Statku Bernard nabízejí příležitost předat znalosti egerlandských krojů mladším generacím a zainteresovaným německým a českým kulturám. Jedním z témat je oživení a předání historických řemeslných technik při výrobě tradičních krojů.

Mladá a střední generace obyvatel Egerlandu se již mnoho let zajímá o možnost nosit co nejautentičtější tradiční kroje. Ty jsou při mnoha příležitostech nošeny s velkou hrdostí a zde se také ukazuje: „Egerlandské kroje jsou součástí živé vlasti!“